

Tang: Seg mener altsaa, at man paa ingen Maade kan gaa ud fra, at naar Folk, der ere kasserede ved Sæssion, ikke ville høre Foredragene om Kjøbenhavns Befæstning, dette saa skulde være Mangel paa Fædrelandskjærlighed. Det maa jeg bestemt modsigte.

Forespørgeren (N. P. Jensen): Seg tilstaar, at dengang, da jeg forberedte mig til denne Forespørgsel, stod det mig klart, at jeg maatte gjøre det paa en saadan Maade, at Hensigten dermed ikke paa nogen Maade kunde blive misforstaaet. Ikke desto mindre er hele Forespørgselsens Betydning og, hvad der ligger bagved den, bleven i den Grad misforstaaet, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) troede, at det, jeg væsentligst tilsigtede, var at tilveiebringe nogle flere Embedsmænd end dem, vi havde. Seg maa dertil strax gjøre den Bemærkning, at hele den Forbring om Embedsmænd, som jeg opstillede, og det endda kun eventuelt, indskrænker sig til een Embedsmand, nemlig en Udskrivningschef, idet jeg tænkte mig som en Mulighed, at en Undersøgelse kunde vise Nødvendigheden af at forøge Kredsenes Antal med een. Kommissionen, som jeg ogsaa omtalte som en Mulighed, vil ikke medføre en Forøgelse af Embedsmændenes Antal, thi jeg foreslog jo dertil Folk, som ere i Embede. Men det, som var min Opgave, var at paavise, at Udskrivningen ved de aarlige Sæssioner foregaar paa en saadan Maade, at Befolkningens Tro paa, at Børnepligtshylden ikke hviler med lige stor Retfærdighed paa Alle, har sin delvise Berettigelse. Seg søgte at paavise, at dette nærmest har sin Grund i, at der ikke er et ensartet Støn, hvorefter man gaar frem, og at man derfor kommer til forskellige Resultater. Anden Opgave har jeg ikke stillet mig. Alt det Øvrige, det ærede Medlem talte om, at forøge Hæren og staffe saamange Soldater som muligt — og mange andre Bemærkninger, skal jeg forbigaa, da jeg ikke er særlig anlagt for det komiske Rollesag. Seg skal talke den høitæredede Justitsminister for den velvillige og imødekomende Maade, hvorpaa han har stillet sig overfor Forespørgselen. Maaſke det maa være mig tilladt at berigtige enkelte Misforstaaelser, som den høitæredede Minister gjorde sig skyldig i, forsaavidt angaar Udtalelser, der ere fremsatte af mig. Seg har ikke udtalt nogen Anke over, at man „anser“ Folk ved Sæssionerne, tværtimod, jeg finder det fuldstændig rigtigt, at man gjør det; og naar jeg leilighedsvis nævnte om en enkelt Kreds, at man i denne ansaa et forholdsvis stort Antal, saa var det i en ganske anden Forbindelse. Seg har derfor ikke det Ringeste imod den Forandring, der paa dette Omraade er foregaaet i Forordningen af 1879, ved at man nu, første Gang en Børnepligtig møder ved Sæssionen, ikke behandler ham strax, naar han mangler Spidemaal eller Brystmaal, men

eventuelt venter, til han er 25 Aar, det anser jeg for fuldstændig rigtigt; men det, jeg gjorde opmærksom paa, var den Mærkelighed, at, medens som Følge af denne Bestemmelse Antallet af dem, der kasseres paa Grund af manglende Spidemaal eller Brystmaal, er blevet forsvindende ringe, er der en anden Kassationsgrund, nemlig „andre Aarsager“, som er voget i en meget betydelig Grad. Derfor frygter jeg noget for, at disse to Ting hænge sammen, saaledes at man istedetfor at sige: Vi kassere en Mand, fordi han ikke er 30 Kommer over Brystet, kassere ham paa Grund af Spindelhed. Seg tillod mig, da jeg første Gang havde Ordet, at udtale, at vi her bevæge os paa et Omraade, hvor Justitsministeren staar med et Ansvar, medens han paa den anden Side ikke kan undgaa at maatte give efter for Tryk, der komme fra de militære Ministers Side, det er Noget, jeg fuldtud erkjender. Seg kan heller ikke tænke mig Muligheden af, at denne Sags Ordning kunde tilveiebringes af den høitæredede Justitsminister alene; men jeg har tænkt mig, at den maatte ske efter Samraad mellem Justitsministeren og de militære Myndigheder. Uterat imidlertid den høitæredede Minister i det Hele har stillet sig velvillig overfor Sagen, antager jeg ogsaa, det vil lykkes ham at komme til et Resultat, som vil bidrage til, at det, der er Hovedsagen, at der staves en ensartet Behandling paa Sæssionerne af de Børnepligtige, naas.

Zahle: Seg fik det Indtryk af den ærede Forespørgeres første Tale, at vi skulde have erhævet Mængde nye Udskrivningsembeder, og jeg synes, at det stod i god Overensstemmelse med Klagerne over, at de nuværende Udskrivningschefer ikke kunne overkomme Arbejdet og staffe Lighed tilveie. Naar nu den ærede Forespørger i sit sidste Foredrag reducerer det Hele til een Udskrivningskreds mere — det have vi nu hørt — saa at det altsaa er hans Mening, at alle Ulemper kunne fjernes, blandt Andet ved en Udskrivningskreds mere og ved den Kommission, man har Mandskab til, ja saa falder jo den Anke bort, jeg fremsatte; men den stod virkelig i Forbindelse med den Tankegang, der laa i den ærede Forespørgeres første Tale, saa det var ikke saa underligt, at jeg kunde misforstaa ham paa det Omraade. Seg antager nu, jeg har misforstaaet ham; men er det hans Mening, som jeg maa antage efter hans sidste Foredrag, at een Udskrivningskreds mere kan staffe en ligeligere Behandling tilveie paa Sæssionerne og fjerne de Ulemper, der ere omtalte, ja, saa er det jo ikke mere, end der kunde tænkes ogsaa at være en Følge af den nye Lov.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet og Forespørgselen endt.